

Brieven van Paulus, de “apostel voor de heidenen”

De brief van Paulus aan de christenen te Rome

1 - De Schepper en de schepping

1:20; 25:

Gods hoedanigheden zijn te zien in de schepping.

Velen verkeren in leugens, omdat zij de schepping vereren in plaats van de Schepper.

2 - Over de rechtvaardigverklaring op grond van geloof

4:18-25:

Doordat Jezus onze zonden uitgeboet heeft door zijn offerdood, kunnen wij - als wij geloof hebben! - rechtvaardig verklaard worden, dit wil zeggen dat onze zonden uitgewist worden. Dus: zonder geloof in Jezus en zijn zoenoffer is er geen vergeving en uitwissing van zonde mogelijk, althans toch niet voor God!

4:13-14:

Het is dus door geloof, en niet door de (Joodse) Wet dat men rechtvaardig verklaard wordt. Zie Abraham: in diens tijd was er nog geen Wet. God had hem geroepen, en hij was volledig aangewezen op de instructies die God hem gaf, en hij volgde die nauwgezet op.

Sommigen zijn geneigd Paulus te verwijten dat hij zeer veel belang hecht aan geloof, en zagezegd niet aan de “werken van de Wet” (d.i. het onderhouden van de Wet).

Maar tot de essentiële “werken van de Wet” behoren een hele resem van Wetsbepalingen die te maken hebben met het gebod van de naastenliefde (uiteraard geldt dit niet voor de voorschriften i.v.m. de offergaven, maar later meer daarover).

De naastenliefde is zowel volgens de Joodse als de Christelijke Wet de essentie van de Wet, d.w.z. de vervulling ervan. Als iemand de naastenliefde beoefent, zal hij een hele resem van wetten nooit overtreden, als daar zijn: niet stelen, niet liegen, niet bedriegen, geen overspel plegen, ouders respecteren en niet verwaarlozen enz...

Iemand die oprecht gelooft in God en Christus en diens zoenoffer zal uit zichzelf nooit de Wet overtreden. De Wet is als het ware door God in zijn hart gelegd.

9:31-32:

Volgens Paulus steunden de Joden teveel op het onderhouden van de Wet, d.w.z. op het strikt naleven van een resem aan regels en voorschriften, waarbij een houding van geloof niet belangrijk was. Het ging om plicht, niet zozeer om geloof. Van rechtvaardigverklaring door geloof kon op die manier geen sprake zijn, wat betekent dat het doel van de Joodse Wet niet bereikt werd. God heeft zelf meer dan eens Zijn ongenoegen geuit door het feit dat Hij hun offergaven niet aanvaardde omdat hun hart er niet bij betrokken was (zie ook Jesaja 29:13).

3 - Adam en de dood**5:12-19:**

De fout van één mens, nl. Adam, bracht de dood over allen. Maar God vergoedde dit ruimschoots door Zijn genadegave in de persoon van Jezus Christus. Jezus is dus een genadegave van God!

Dus: één fout (van Adam) leidde naar het doodvonnis. Maar: één goede daad (van Jezus), nl. het zoenoffer leidde naar de mogelijkheid van vrij spraak van zondelast en eeuwig leven. Die mogelijkheid is er inderdaad voor allen, maar die “allen” moeten wel geloof hebben! Alleen de gelovige mens kan dus beroep doen op en profijt trekken uit dit zoenoffer van Christus.

cfr. 6:23:

Het loon van de zonde is de dood,
maar deze genadegave van God betekent eeuwig leven.

4 - Lofprijzing ter ere van God**11:33-36:**

Paulus prijst hier Gods onpeilbare rijkdom aan wijsheid en kennis. Ondoorgroendelijk en vaak onbevattelijk zijn Zijn beslissingen. Bv. zelfs een profeet als Jeremia kon nauwelijks begrijpen dat God Zijn volk zwaar wilde straffen.

Het is duidelijk dat God helemaal geen adviseur boven Hem heeft gehad.
Wie heeft God iets gegeven wat door Hem moest worden terugbetaald?

Vers 35: “Uit Hem en door Hem en voor Hem zijn alle dingen.”

De “dingen” zijn in de eerste plaats al Zijn scheppingswerken, maar verder ook “alle dingen” die te maken hebben met het realiseren van al Zijn voornemens of doelstellingen met de mensheid.

5 - Over de liefde van God en Christus voor de ware christen.

8:35-39:

Paulus vraagt zich hier af wat ons mogelijk zou kunnen scheiden van Christus' liefde? Bijvoorbeeld vervolging, uitsluiting, geweld, ziekte of oorlog?

Maar, aldus Paulus, dankzij de liefde van Christus kunnen wij dit alles overwinnen.

Volgens hem kunnen noch doodsb bedreigingen, noch wereldse verlokkingen, noch tegenspoed, ellende of vervolging, noch armoede of honger, noch demonen, noch regeringen, noch enig ander wezen in het heelal ons scheiden van de liefde Gods, die is in Christus Jezus, onze Heer.

6 - Regels over het betonen van liefde voor de medemens, ook voor de vijand

12:9-21:

Liefde moet ongeveinsd zijn, huichelarij is ongewenst.

Zegen uw vervolgers, vervloek hen niet. Wees niet hoogmoedig, ga niet af op uw eigen inzicht. Kwaad met kwaad vergelden kan niet.

Wraak nemen kan niet: het wreken en vergelden van onrecht dient overgelaten te worden aan Gods gerechtigheid.

Laat u niet overwinnen door het kwaad, maar overwin het kwade door het goede.

Doe dus ook goed voor de vijand!

7 - Over oordelen

14:12:

Oordeel niet!

Ieder moet voor zichzelf rekenschap afleggen aan God.

De eerste brief van Paulus aan de christenen te Korinthe

1 - Over de wijsheid van de wereld

3:18-21:

De wijsheid van deze wereld is dwaasheid voor God.

God kent de gedachten van de wijzen en weet hoe waardeloos ze zijn.

2 - Over de liefde

13:4-10; 12-13:

De liefde is geduldig, ze kent geen afgunst, ze schept niet op, ze is niet opgeblazen van trots. Zij is niet zelfzuchtig. Ze rekent het kwade niet aan.

Ze is niet blij met onrecht, maar vindt vreugde in de Waarheid.

Als het met het geloof te maken heeft, verdraagt zij alles, gelooft en hoopt zij alles, en volhardt zij in alles.

De liefde verdwijnt nooit. Maar de gave van profeteren zal verdwijnen. Ook kennis zal verloren gaan, want deze is altijd beperkt. Evenals trouwens de profetieën.

Maar wat blijft zijn geloof, hoop en liefde, de grote drie.

Maar de liefde is de grootste.

3 - Wijsheid vergaat

1:19:

“Ik zal de wijsheid van de wijzen doen vergaan,
en de intelligentie van de intellectuelen negeren.”

4 - Wat is het fundament van het christendom?

3:11:

“Geen mens kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is,
namelijk Jezus Christus.”

5 - Over de regering van Jezus Christus

15:24-26:

Jezus zal zijn Koninkrijk overdragen aan Zijn Vader, als hij alle regeringen, autoriteiten en krachten tenietgedaan heeft. Hij regeert dus als Koning tot God alle vijanden onder zijn voeten gelegd heeft. De laatste vijand is de dood. Eerder werd ook Satan, de veroorzaker van de zonde én de dood vernietigd.

De tweede brief van Paulus aan de christenen te Korinthe

1 - Over de sluier die het Goede Nieuws bedekt

4:3-4:

“Er ligt een sluier over het Goede Nieuws dat wij verkondigen. Het is gesluierd voor hen die vergaan, de ongelovigen, wier gedachten door de god van deze wereld verblind zijn. Het licht van het Goede Nieuws over Christus kan niet doorschijnen tot hen.”

2 - Over de strijd van de christen

6:7-10:

“Wij strijden met geestelijke wapens.
De mensen bestempelen ons als bedriegers, maar wij spreken de waarheid.
Wij zijn wel vaker door allerlei miserie en tegenwerking op sterven na dood, maar toch leven wij.
Wij worden vaak gestraft, maar niet terechtgesteld.
Hoewel wij vaak bedroefd zijn, kennen wij toch de ware vreugde.
Het is alsof wij arm zijn, maar wij maken velen rijk,
alsof wij haveloos zijn, maar de wereld is van ons.

3 - Over vervolging

4:7-10:

Wij worden vervolgd en langs alle kanten bestookt,
 maar nooit in de steek gelaten en nooit gedood.
 Ook al worden wij aan het twijfelen gebracht,
 wanhopig zijn wij nooit.
 Het blijkt duidelijk dat de overgrote kracht,
 die datgene wat normaal is te boven gaat,
 van God komt en niet van onszelf.

4 - Over de wapens waarmee christenen strijden

10:4-5:

“Deze wapens zijn niet zwak, want ze zijn geladen met Gods kracht, in staat om bolwerken af te breken. Wij werpen redeneringen omver, alsook elke door de hoogmoed opgeworpen verschansing tegen de kennis van God. We nemen elke gedachte gevangen, om ze te onderwerpen aan Christus.”

5 - Wie wordt goedgekeurd?

10:18:

“Niet hij die zichzelf aanprijst, wordt goedgekeurd,
 maar hij die door God geprezen wordt.”

6 - Paulus over zijn “doorn in het vlees”

12:7-10:

Hij kreeg dat chronisch, fysiek lijden opdat hij zich niet te zeer verheven zou voelen. Het is een cadeau van Satan. Paulus heeft drie keer aan God gevraagd om die “doorn” van hem weg te nemen. Maar God antwoordde: “Mijn genade is voldoende voor u, want kracht wordt juist in zwakheid tot volmaaktheid gebracht.”
 “Daarom, zo zegt Paulus, schep ik behagen in mijn zwakheden, in vervolgingen en allerlei moeilijkheden, want wanneer ik zwak ben, dan ben ik krachtig.”

De brief van Paulus aan de christenen te Galatië

1 - Wat als men mensen wil behagen?

1:10:

Dingen naar de gunsten van mensen
maakt dat men geen dienaar van Jezus kan zijn.

2 - Wat betekent het: gestorven zijn voor de Joodse Wet?

2:15-21:

Niemand kan rechtvaardig verklaard worden door de Joodse Wet na te leven. Dit kan enkel door het geloof in Jezus Christus en diens zoenoffer voor vergeving van zonden. Zonder geloof in Christus en zijn zoenoffer is vergeving van zonden onmogelijk.

Paulus zegt dat de Wet zijn dood werd. Net zoals Christus eerder door de Joodse wetshandhavers aan het Kruis genageld werd, betekent ook voor Paulus de Wet zijn dood. Dit is uiteraard symbolisch te begrijpen. Hij zegt: "Want de Wet werd mijn dood, maar ik, dood voor de Wet, leef voor God. Met Christus ben ik gekruisigd: ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij. Mijn leven hier op aarde leef ik in het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en zijn leven voor mij heeft prijsgegeven. Als wij door de Joodse Wet rechtvaardig zouden kunnen worden, zou Christus voor niets gestorven zijn."

3:19; 23-24:

De Joodse Wet dient eigenlijk om overtredingen zichtbaar te maken tot de komst van Christus. Vóór die tijd stond het Joodse volk onder de bewaking en het toezicht van de Wet.

Dus: de Joodse Wet is voor hen een bewaker geweest tot de komst van Christus, door wie zij op grond van geloof goedgekeurd en rechtvaardig verklaard konden worden. Gestorven zijn voor de Wet betekent dus dat een gelovige niet meer onder de Wet staat, dat hij de Joodse Wet niet meer nodig heeft.

5:4; 6:

Maar als iemand toch via de Joodse Wet Gods goedkeuring en rechtvaardigverklaring wil verwerven, dan heeft hij met Christus gebroken. Want dan zou het zoenoffer van Christus in de ogen van die persoon zinloos geweest zijn.

3 - Over de kruisiging

Jezus werd door de Joodse Wet gekruisigd. En volgens deze Wet was kruisiging als doodstraf de straf bestemd voor de zwaarste misdadigers.

De Joden straften Jezus als de zwaarste crimineel ooit, want hij had de zondenlast van de hele mensheid op zich genomen.

En christenen hebben deel aan het gestorven-zijn van Christus, want zij hebben hun oude persoonlijkheid, behept met allerlei zelfzuchtige verlangens, begeerten en passies, (zie 5:19-21; 24) aan het Kruis genageld.

4 - Wat betekent het: geloof dat werkzaam is door de liefde en dat zich uit in liefde?

Het is onzin te stellen dat Paulus geloof belangrijker zou vinden dan de “werken” (van de Wet). Als men een diep en oprecht geloof in God en Christus heeft, dan kan men niet anders dan “liefdevol” handelen, of: inderdaad de belangrijkste regels uit de Joodse Wet naleven, zoals: niet liegen en bedriegen, geen overspel, geen hebzucht, kortom: de liefde voor de naaste beoefenen. Dit is het belangrijkste gebod, zowel binnen de Joodse als de christelijke wet.

In 5:14 zegt Paulus: “De hele Wet is vervuld in één uitspraak: Heb uw naaste lief als uzelf.”

De brief van Paulus aan de christenen te Filippi

1 - Geloof als een genadegave

1:29:

Christenen hebben de genadegave gekregen niet alleen om in Christus te geloven, maar ook om voor hem te lijden en te strijden.

2 - Wees niet alleen met uzelf bezig

2:4:

“Laat niemand uitsluitend zijn eigen belangen behartigen, maar tevens en zelfs liever die van anderen.”

3 - Jezus en zijn voormenselijk bestaan

2:6-11

“Jezus bestond lang geleden in een goddelijke gedaante. Hij heeft toen echter geen machtsgreep overwogen om aan God gelijk te zijn. En dit in tegenstelling tot Satan en de mens Adam, die door Satan misleid werd.

Jezus heeft zich van zichzelf ontdaan - namelijk van zijn goddelijke status - en het bestaan van een slaaf van God als mens aangenomen. Als dusdanig heeft hij zich vernederd en gehoorzaamd tot de dood aan het Kruis. Daarom heeft God hem hoog verheven en hem de Naam verleend die boven alle namen is - bv. Koning der koningen, Heer der heren, Redder, Heiland -, opdat bij het noemen van de Naam iedere knie zich zou buigen, en iedere tong zou belijden tot eer van God, de Vader: Jezus Christus is de Heer.”

4 - Wat wil men opgeven om één te worden met Christus?

3:7-10:

Paulus geeft hier zichzelf als voorbeeld, nl. de ingrijpende hervorming van zijn persoonlijkheid van strenge Farizeeër naar overtuigde christen:

“Wat ooit winst voor mij was, beschouw ik nu, omwille van Christus, als verlies. Sterker nog: ik beschouw álles als verlies, en dit ter wille van de uitmuntende kennis van Christus, die alles te boven gaat. Ik heb alles voor hem opgegeven om één te worden met hem.”

5 - Wat met de vijanden van Christus?

3:19-20:

“De vijanden van Christus en zijn Kruis zijn op weg naar de ondergang.
Hun buik is hun god. In de schande zoeken zij hun eer en glorie.
Zij zetten hun zinnen op aardse dingen.
Maar óns vaderland is in de hemel,
en uit de hemel verwachten wij onze Verlosser,
de Heer Jezus Christus.”

6 - Over vrede

4:6-7:

“Wees over niets bezorgd.
Maar laat al uw wensen bij God bekend worden
in gebed, in smeking, niet zonder dankzegging.
En de vrede van God, die elke gedachte te boven gaat,
zal uw hart en uw geestelijke vermogens beschermen
door de hulp van Jezus Christus.”

Eerste brief van Paulus aan de christenen te Tessalonica

1 - Vraag over het tijdstip van de wederkomst van Jezus

5:1-3:

Het is zinloos over deze vraag uit te wijden, want de Dag van de Heer komt als een dief in de nacht.

“Terwijl zij zeggen: ‘Er heerst vrede en veiligheid’, juist dan overvalt hen plotseling en onverwacht de vernietiging. En zij zullen niet ontkomen.”

2 - Over het kwaad

5:15;22:

Kwaad met kwaad vergelden is volstrekt ontoelaatbaar.

Men dient zich ver te houden van alle soorten van kwaad.

Tweede brief van Paulus aan de christenen te Tessalonica

Wat met de mens die de Waarheid niet aanvaardt?

2:9-12:

Deze mens wordt ook wel de “antichrist” genoemd. De Satan is zeer actief om deze mens naar de vernietiging te leiden. Hij zorgt ervoor dat allerlei vormen van leugenachtige tekenen, visioenen, propaganda en wonderwerken, die alle tezamen variaties zijn van onrechtvaardig, misdadig bedrog, de van Christus afvallige mensheid blijven misleiden.

Dit alles is bestemd en bedoeld voor hen die verloren gaan en vernietigd worden. En dat verdienen zij, want zij hebben de Waarheid niet aanvaard, wat hen nochtans had kunnen redden.

Het is namelijk net dit aanvaarden van de Waarheid wat een noodzakelijke vereiste is om gered te worden.

Daarom laat God het toe dat zij misleid worden en zendt Hij een geest van dwaling naar hen toe, zodat zij de leugen gaan geloven en allemaal veroordeeld worden. Dit omdat zij de Waarheid niet geloofden en onrechtvaardigheid verkozen. Hoe vreemd het ook moge klinken: maar het toelaten van al die dwaalleringen, die misleiding, dat bedrog is door God bedoeld als een straf voor ongeloof en niet-aanvaarding.

De eerste brief van Paulus aan Timotheüs

1 - Over de zorg voor verwanten

5:8:

“Wie niet zorgt voor zijn eigen familie, en in het bijzonder niet voor zijn eigen gezin, heeft het geloof verloochend, en is erger dan een ongelovige.”

2 - Over de valstrik van zelfverrijking

6:9-10:

“Zij die uit zijn op zelfverrijking, trappen in de val van allerlei dwaze en schadelijke begeerten, die een mens in het verderf storten.

De geldzucht is een passie en de wortel van alle kwaad.

De tweede brief van Paulus aan Timotheüs

1 - Over het lijden van een ongelovige

2:9:

Paulus heeft voor de Boodschap, die hij verkondigt, meer dan eens als een misdadiger in de gevangenis gezeten.

“Maar het Woord van God laat zich niet in de boeien slaan.”

2 - Beschrijving van allerlei tekenen van de kritieke “laatste dagen”

3:1-5:

“Het zal een zware tijd zijn die moeilijk is door te komen.
 De mensen zijn alleen met zichzelf bezig en met geld.
 Ze zijn egoïstisch, verwaand, arrogant, lasteraars en kwaadsprekers.
 Ze eren hun ouders niet. Ze zijn ondankbaar en onbetrouwbaar.
 Ze staan niet open voor enige overeenkomst en plegen vaak woordbreuk.
 Ze hebben weinig of geen zelfbeheersing en treden vaak wreed en hardvochtig op.
 De liefde voor het goede is vaak ver van hen verwijderd.
 Ze plegen verraad, zijn roekeloos en opgeblazen van trots.
 Ze houden veel meer van genot dan van God.

Het zijn hypocriete schijngelovigen die wel een vorm van devotie aan de dag leggen, maar die de kracht ervan niet bezitten.

Keer u af van hen!”

3 - Over vervolging

3:12-13:

“Iedereen die toegewijd is aan God, en als volgeling van Christus wil leven, zal vervolgd worden.
 Slechte mensen en bedriegers daarentegen gaan van kwaad naar erger.
 Zij misleiden anderen, en worden zelf misleid.”

4 - De invloed van misleidende leraars

4:3-4:

“De tijd komt dat de mensen de gezonde leer niet meer zullen verdragen.
 Ze schaffen zich een menigte leraars aan naar eigen goeddunken, naar hun smaak:
 leraars die passen bij hun eigen geestesgesteldheid. Deze vertellen hen wat ze graag horen. En zij sluiten hun oren voor de Waarheid, om te luisteren naar allerlei verzinsels.

De brief van Paulus aan de Hebreeën

1 - God doorvorst de harten

4:12-13:

“Het Woord van God is levend en krachtig.
Het is scherper dan een tweesnijdend zwaard
en dringt diep door in harten en zielen.
Het kan gedachten en motieven van het hart blootleggen.
Geen schepsel is voor Hem verborgen,
alles ligt open en bloot voor de ogen van Hem,
aan wie wij verantwoording moeten afleggen.”

2 - Over zonde-offers

9:25-26; 28:

Terwijl de hogepriester elk jaar opnieuw, op Verzoendag, het Allerheiligste van de tempel binnengaat - dit is een vertrek waar enkel de hogepriester toegang toe had en waar de Ark van het Verbond stond - om een zondeoffer te brengen met bloed dat niet het zijne is (het is dierlijk bloed), is Jezus slechts één keer verschenen, op het hoogtepunt van de geschiedenis, om door zijn offer de zonden te delgen, omdat hij de zonden van allen op zich genomen had. Dus de Christus werd eens en voor altijd geofferd om de zonden van velen te dragen.

9:18-19; 22:

Het oude Verbond met Mozes werd reeds ingewijd met bloed. Nadat Mozes elk gebod van de Wet voorgelezen had, nam hij daarna wat bloed van stieren en bokken en besprenkelde het Wetboek en het volk ermee. Bijna alle dingen worden volgens de Joodse Wet met bloed gereinigd. En indien er geen bloed wordt uitgegoten, kan er geen vergeving plaatsvinden!

Opmerking: het Oude Verbond werd dus met bloed van dieren bekrachtigd.
Het Nieuwe Verbond zal met Jezus' bloed bekrachtigd worden.

9:11-12:

Toen Christus kwam als nieuwe Hogepriester heeft hij niet met dierlijk bloed, maar met zijn eigen bloed voor een eeuwige bevrijding voor ons gezorgd, namelijk de volledige, volmaakte en eeuwige bevrijding van zonde.

10:1-4:

Indien de zondeoffers van de Oude Wet wél voor eens en voor altijd reiniging van zonden hadden kunnen brengen, dan zou het brengen van toekomstige offers overbodig geworden zijn en zou ook het offer van Jezus zinloos geweest zijn. Als men eens en voor altijd gereinigd zou zijn met dierlijke offers, dan houdt dit in dat men ook geen bewustzijn van zonde meer heeft. Maar dat is natuurlijk niet zo, want ieder jaar moesten de offers opnieuw gebracht worden, en wel omdat er steeds opnieuw een bewustzijn van zonde was.

Besluit: eigenlijk is het onmogelijk dat dierlijk bloed zonden wegneemt. Dit is louter een ritueel voor tijdelijke vergeving.

Maar Jezus heeft voor altijd een slachtoffer voor zonden gebracht.

Zie Psalm 40:7-9: Jezus zegt bij zijn komst in de wereld:

“Offers en gaven hebt U niet verlangd, maar U hebt mij een lichaam gegeven. Brand- en reinigingsoffers behaagden U niet.

Toen heb ik gezegd: ‘Hier ben ik.’

Want dit staat in de boekrol over mij geschreven:

‘Ik ben gekomen, God, om Uw wil te doen.’”

Commentaar van Paulus: zie 10:8-9:

Eerst zegt Christus dat God geen dierlijke reinigingsoffers verlangt, hoewel deze volgens de Wet werden gebracht.

Dan zegt Christus dat hij hier gekomen is om Gods wil te doen.

Hiermee heft hij het eerste op om het tweede van kracht te doen zijn.

Commentaar i.v.m. onze huidige tijd:

Wij zijn thans nog altijd onvolmaakt en dus zondig. Dit geldt voor iedereen.

De oorzaak van de zonde is immers nog altijd niet weggenomen. En deze oorzaak heet Satan. Deze wordt pas vernietigd op het einde van Christus' 1000-jarige Koninkrijk. Hoewel hij in die tijdspanne gedurende een hele poos buitenspel gezet wordt, blijft de mens ondertussen onvolmaakt en zondig. Het herstel van de mens gebeurt zeer langzaam. Bovendien is in deze tijdspanne ook voorzien in de opstanding van mensen. Daar kunnen best mensen bij zijn die geen nauwkeurige kennis van God hebben en het ware geloof dus niet hebben. Dus: de onvolmaakte toestand blijft bestaan en maakt dat mensen overtredingen zullen begaan en ook zullen sterven, want de oorzaak van de dood is de zonde. Dus Satan is ook de grondoorzaak van de dood. Het is pas op dat moment, dus als zowel Satan, de zonde en de dood vernietigd zijn, dat gelovige christenen volledig profijt zullen kunnen trekken uit het loskoopoffer voor zonden van Christus. En pas dan kunnen ze volledig bevrijd worden van zonden, dit is volmaakt worden.

Vraag: kon Paulus deze laatste beschouwingen al wel kennen? Veel ervan wordt immers pas onthuld in het Boek Openbaring van Johannes. Paulus is ergens in de loop van de jaren 60 n.Chr. de marteldood gestorven, terwijl Openbaring eind 90 n.Chr. gedateerd wordt.

3 - Over moedwillig zondigen

10:26-27:

“Als men, na nauwkeurige kennis van de Waarheid ontvangen te hebben, moedwillig zondigt, blijft er geen offer voor zonden meer over.”
Dan riskeert men een zeer verschrikkelijk eindoordeel van God.

4 - Wat is geloof?

11:1;6:

“Geloof is een vaste basis voor wat men hoopt.
Het overtuigt ons van de realiteit van dingen die niet gezien worden.
Zonder het geloof is het onmogelijk om God te behagen.
Wie tot God wil naderen, moet geloven dat Hij bestaat
en dat Hij allen, die Hem zoeken, beloont.”

5 - Vertrouw op God

13:5-6:

“Bevrijd u van de liefde voor geld, wees veeleer tevreden met wat ge hebt.
God zelf heeft gezegd (in Deuteronomium 31:6):
‘Ik laat u nooit alleen, Ik laat u nooit in de steek.’
Daarom kunnen wij in vertrouwen zeggen:
God de Heer is mijn helper, ik heb niets te vrezen.
Wat kan een mens mij aandoen?”